

Releiwis, Karaliaucziuju
as Ucarinla isbdams,
astoj, ant bile tofia Pusto
pneliotas, su Puspiuin-
eis ant Bertainio Metu
4 Egr. 9 Pf.

Releiwis

Apšakimū Štatimai i Re-
leiwis laštoj po 2 Egr. už
kožną, imulkeis Raštais
išdrukawotą Gilę. Oro-
matas reiš ben atrašyti:
Border = Rosgarten
№ 5.

Karaliaucziaus Broliams Pietuwiniams Žinės parnešas.

Pro. 40.

Karaliaucziuje, 25. Juliju.

1871.

8. Nedėdienėje po šv. Traicės.

Ewang. Matt. 7, 15—23. Grom. Rym. 8, 12—17.

„Saugofitės nūg netikrū Prarafū!“ Taip mums
Wiešpats musū bendieniškoj Ewangelijoj prišaukia.
Kad kas mums swetimoj Žemės Szalyj keliaujant pri-
šauktu: Saugofitės nū pikrū Žwieriu arba nū Raz-
baininkū, kurie tenay ant Keliaujancziujū tyfo, kaip
iden mes to Pagraudenimo atbotumbim, ale dabar
Wiešpacziui raginant, nū Wikū saugotis, Dusias
udrastancziū, bey nū Razbaininkū, Dusiods Gwasti
uzjudancziujū, tiek dang arba tiek menkay to atboj!
Tateit foks šwiežus Mokitojis, tikt tiek kalbei mokas
naujū, ititol negirderū Mokslū pranėšas: tūjan jam
foks Skaitlius pripuls. O kad kas žmonėms tikt mok
albėti kaip jiems Ausys nēst, kad jis jūs pagiria,
kad jis jūs per teišus, Garbės pilnus ir Nieko ant
sawo Teisybės toliaus ne priwalanczius iššaukia: tay
ems ger, tas šauns, tas tikras Mokitojis, ale kurs
agal Diewo czystaj Žodi žmogu bėdnu Griekininku
adaro ir Garbės-stokojancziu, kuriōs mums reiktu
bėrėti prie Diewo; kursai liudyja, kad mes tikt per Tik-
mą i Kristaus Krauja galim išbėgti busencziam Kerš-
to: tas piktis ne gers, nū to didysis Pulkas šalim
iškreipja. Jš to pareit Paslydimai ir Imigimai
tupo, kad Szetonui dide Daugybe i Dalykus tenka.
Tobėl mums Wiešpats bendien prišaukia: „Saugofi-
tės!“ O ir per sawo Apaštala jis mums rašydin:
„Jūs Mylimieji, ne wierskit tiek wienai Dwasei, bet
reginkit Dwases, bau jos iš Diewo yra. Nės daug
tikrū Prarafū yra i Swietą išėjė. Amen. 1 Jon. 4, 1.

Jono Apreiškimas. Gromata Surinkimui

Tyatroje.

Beršk 2, 18—29.

Beršk. 28. „Ir dūšiu jam Aušrōs Žwaigždė.“

Ale kasgi ben šita Wiešpaties pergalingiems
reiwjams pažadėtoji Aušrōs Žwaigždė? teip mes
ustam antrą Kartą. Tai Welnias, taip wieni sako,

kaip anday girdejom. Ale kiti wēl ant to atšilėpja:
Tai tikt rodos Bono Jėzans Mistis šitame Pažadė-
jime n'šanti. Welnias tai ne gal buti. Beje tasat
Diewo Žodyje Aušrōs Žwaigždė wadinams, ale tikt
toley, kol jis Danguje ir to Szlowėje buwo. Jš to
išmestas budams jau jis n'iera šitas šlownasis Spin-
dulys, bet tikras Bjaurestis ir rasi mes ji weikšaus
fokiei drumstai, tamšiei Debesiei arba jūdam Szepėliui
galētumbim prilyginti. Bet Wiešpats Sawiemsiems
ne pažad buwusiąjė, išmestąjė, aptamsintąjė ir i
Bjaureši pawirtusiąjė, bet pacziąjė tikrąjė Aušrōs
Žwaigždė.

Ale kasgi ta? taip mes dar Kartą klašiam.
Maš bene tai galėtu ana mums regimoji, pirm Sau-
lės tekanczioji Aušrōs Žwaigždė pati buti. Žwaigz-
dininkai yra išjėškojė, kad ji kone lyg tokiąjan didelė
ėšanti kaip wisa musū Žeme, ir kaip wisa jos Ap-
škritumas, tiešog Keršay matojant 1715 Myliū ir i
Rinkę 5400 Myliū didelė. Tacziau ji Saulei daug
artėne, o tobėl ir Saules Spindulius daug šaisziaus
priimanti ne kaip musū tamšioji Žeme. Nėsa musū
Žeme 20 Millijonū Myliū nū Saules atšiu, o Aušrōs
Žwaigždė tikt 15 Millijonū. Taygi ten wiens Škai-
tumas ir wiens Žierėjimas, o kad Wiešpats nū Sa-
wujū atšiwėikindams jiems apie tai kalbėjo, kad jo
Tėwo Namūse daug Gwėnimū ėšant, kuriūse jis
Sawiemsiems noris Wietelę prigatawyti, tay jis rasi
bene ir ands šlownosės Žwaigzdelės atšimine, kurią
jis sawo Wierniemsiems ypacziy i gywentingą Buwi
passyres. Dgi tai ir ne pikt butu, jey taip šlowėtu.
Nėsa musū Szirdis galėtu gėrėtis ant ands Žwaigzdes
pažwilgėdama bey mislydama: Ten ir tas arba ta
mano tikincziujū ir Boną Jėzu mylincziujū Mylimujū,
kur ney jokiū Wargū ney Ašarū, ney Grieko, ney
Smerties ney jūdds Tamšybės wiera, bet wienat Szwie-
sybe ir mano Jėzans amžinay gairwinanti Szlowė.
Dgi Wiešpats tikt ben ir man tą Malonę te sutenka,
tenay i jo Szlowę nušigauti. Amen.

Ambrosijus iš Mailando.

Szito minėtiniojo Wyro garbingasis Wardas, jau apie Augustyna papasakojant, siczon tos Priezasties deley paminėtas tape, kadangi iš Susikalbėjimų su jo mi Augustyno Szirdziei nauja wioutine Swiesa užsi- dege. O Keleivis, kursai apsiėmęs yra, pagal išreiktą- taji Mora keliu jo mylimu Staitytoju ir apie tus Wyrus siczon papasakoti, kurie Krikščionystėje aukšta Garbę užšvelnę yra, ir šiam Wyru ne gal vro Szali eiti.

Ambrosijus, ciecorigšs Waldzios Wietininkš Mailande wiršutinaj Italioj, buvo ši sawo Urėda jau per Staitlu Metu su Šminczia, Syla oey širdingu Lengwumu pilnawojęs buwęs, kaip Mailando Wyškū- pas pašimire. Pasztyrimas naujojo dwašiškojo Gany- tojo Mieste didelė Napakaju bey Waida pakėle, o Ambrosijus, nu rymijoniskū Kareiwju palydėtas, Baž- nyczoje buvo, tarp susirinkusių širianczijū žmoniū Pakaju bey Dawada laikydams. Szė sawo Pawadi- nimą jis Izkumū bey wšajp garbingu Budu išpilde. Tay susuko wienu Syku Wienojo Balsas, sakoma, kad tajai Rudikis buwęs: „Ambrosijus tur musu Wy- škups buti!“ o tūjaus nūg wisū Liezumju paskambėjo: „Ambrosijus yra musu Wyškups!“ Szis Wyrs zal- nieriskam Kūbe ne žinojo, kas jam nusidawė, ar jis bundas, ar sapnojas, tik tada, kaip Wisū wienširdzies prie jo prisibriowė, jisi sawo Ganytojum pasweikinti norėdami, pabudo jis iš sawo Nusilėbėjimo. Nopro- jas buwo jo Šaitalbėjimas, kad jis to šwentojo Urėdo powisam uwertas ir tame n'išmanas, kad jis iš Szirdies rods Krikščionis, ale dar ne pakrikštyts esas — wislab nieko ne maczjo. Tay jis iš Miesto pabėgo; ale žmoniū Meile jė suradusi atgal paršiga- beno, o Ciecorus Walentynyanas jam paliepe, ta Urėda priimti. Weik po to jis tape pakrikštytas ir Wyškupu išwentints. Š sawo naujji Urėda istojes, padowanajo Ambrosijus wisa sawo Turta Wargdiniamš ir iš wisos Sylos bey neperstojauczia Proce toliaus šwentame Rašre tardinti bey jekfoti. Per Dienas atliko jis daugiaropus Darbus jo Pawadinimo, skaite ir raše labay daug. Ale ir i Nakti nuteko jo Dar- bat, bet tada jis wiens be Naktininko dirbdawo, kurė jis Dienoje rods prie sawes turėjo, Nakties Gziese tacziau jisi del meilingo jo Pacziedyjimo nūg Miego trukinti ne norėjo. Šo Namū Duris per Dienas bey per Naktis ne užšiautos buwo, jeib Rožnas, fokė Kei- kala prie jo turys, wisuczies be Užtrafinimo prie jo priėiti galėtu. Su didžiu Pasigailejimu atimime jis biednųjų Apfaltųjų, kurius piktiejie Gōtai ant sawo plėšikiskųjų Triukū sugawę ir pasigabėnę buwo, tiek ištegdams jis tujū sawo Piningais išwadawo; o tū jau powisam netekęs, tay jis ir Bažnyczios Szweita-

lus bey Astoriaus šwentūsus Rykus i Wadawimo ne- Piningus pawerte, nes jis mislyjo, geriaus iš praste- sniū Rykū Weczere Wiešpaties ragauti, ne kaip nekals- tūsus Sugautūsus jū Warge palikti.

Ambrosijus buwo Likėjimo pilns, priegtam ale žio ir pagarbints bey daug Patrymo turys Wyrs. Tan- tien ir patys Ciecerei swarbjuše wiršutinūje Waldzios im- Dalykūje jo Parodos lubėdawo prašyti; tacziu jis pakarnus pasliko, o jojo didziaus Pasitupinimas wis nusidawė už nesmereluwes, jam pawierytas Dufias. Jaunas, tūczies wos 20 Metū senas Meilės wer- tas Ciecorus Gracianas raše Ambrosijui wiena Gro- mata, kuri werta yra, Paminklui palaitoma buti. Jis toje taip raše: „Aš geidžiu, Tiesa Gwangelijos, i- furia aš tikiu, abeluw išpažinti, ne iš Meilės ant- šinczjimo, arba del to, kao aš apie Diewa, kuri aš mielay sawo Szirdije pagarbinu, daug kalbėti mokė- cziau; bet todėl, jeib apreiktotoji Tiesa jo giliaus i- mano Szirdi išweržti galėtu.“ Ambrosijus pasluo- Prašymui šio ciecorigškojo Jaunikaiczio ir jo Geidima išpildydams pastojo jo Mokytoju.

Keleta Metū po to, po Waldzios Ciecoriaus Teodosijaus, buwo Tefalonikoj skaudus Maistas pa- škieles, kuriame teleta ciecorigskųjų Urėdininku nužudyti tape. Ciecorus, staities subruzdams, ketino sunkies atškeršyti, ale Ambrosijui užmeldziant atleido jis- ce Maistininkams. Tacziau kaip jo Dumcziai prieš tai iš- pėjo, kad tolia Wiktenybe aštrios Korawonės werta- esanti ir jo Papyki iš Naujo uždege, paliepe jis sawo- Zalnierū Pulkui Tefalonicensūs korawoti. Weik po- to jis wel pašimishjes nujuante Paslus pašui, Nuš- dejuštemšems Atleidima prauešti; ale jo pirmasis Pa- liepimas jau bjauriausey išpildyts, o septyni Tufstau- cziei nekaltū žmoniū Karu nužudyti buwo. Ambrosijus apie tai raše iki Ciecoriaus, rods su Garbės Šbro- jimu, bet ir aštrej, jam jo Meteišbe už Atiū mesdams. Teodosijus nieko ne atšliepe. Sekanczios Medieldien- norėjo Ciecorus su wisu jė sekancziu Pulku Diemo- Szlūžbai pribūti bey prie šwentos Weczeres priėiti- ale ant Slenkiczio Diemo Namū jam Ambrosijus prie- šais stojos, jė atlaikydams ir jam išguldydams, kad- toksai Wyrs, kaip jis, nekaltu Krauju apbjaurintomi Rankomis, ne weringas esas, Draughstei Kristau- priklausyti. Teodosijus teisintis noredams, priwed- Paweikla Karaliaus Domydo, kurs taip jau sunkie- susigriebijjes; ale korawojas Wisškups ajakė: „Pajė- tu dabar Karaliu Domyda jo Gailestje, taip kaip tū- jė jo Nušzenaime pasėkėi.“ Ger yra girdeči apie Teodosiju, kad jis tam aštriam Suwarzymui paslus- buwo, taip jau ger, kaip apie Ambrosiju, kad his- žinēs deley Griekus po Atiū itaydams bey ant Pri- šwertimo ragindams neygi su aukšta swietiška Szlow- apriedytaji Ciecoru ne pacziedyjo. Likay po aštū-

nešiu, kaip Cicorus atviray mierna Gailesti parodė ir pažadejes buwo, su smertiškaję Korawone dau-
 us taip ne paštkubinti, bet po Nusidomyjimo dar
 Dienū užtrufdinti, tay jis wël i Draugyste Biz-
 zios Surinkimo priimtas tape.

Po 23 Metū ilgo, ale ir Žegnonės pilno Darbo
 imire Ambrosijus Mete kaip raše 397.

Wisofia Zinia.

— Wiešpats Cicorius, musu Karalus, yra
 jį Juliju i Miesteli Gms, ne toli Reino Upės
 intį, nukeliawęs, czionay nū jawo Darbū ir Sun-
 objū atsilfeti ir Wartojimu Sweikatōs Wandens
 gawinti. Mes toktai rašydami atsimenam, kad tai
 ar rundins Metas, kaip musū Karalus ten pat
 estelyje Gms Tyfoje gawinos ir kaip ji nelemto
 prieteliaus Užfabinimas, powisam nemishjant ir di-
 staiga paręjes priwerte, jawo Atilsi palidams i
 ra traukti. Ogi ak, kas tam Tarpe, hitame trim-
 ne, Gziese, wislab yra nusidawe!

— Wiešpatiene Cicoriene laikosi dabar
 heip Wasaromis Badū Badūje. Musū aukštajis
 onprincas pirm Poro Medeliū yra podraug su Kron-
 jaceje ir su Waitais i Englantą ant Apšilankymo
 taitę jawo Užwēnēs, Englanderū Karalienēs, nukeliawęs.
 erta ant 16 tojo Julijaus jis i ten i Baieriū wyriau-
 Miestą München nukeliawo, tenay šlownamjam
 potaifimui Baieriū Waitko i jawo Miestą drauge
 ušbuti.

— Popiezius yra Katilikams Rymo Mieste ir
 alijoje gywenantiems uzdraudēs, swietiskū Ceirungū
 ijuštyti, tai esti tokiū, kurios ne koki katilikisko Kunigo
 wozidziamos. Nesa wijos Ceitungos Italijoje, kurios
 ms. Kunigū isleidziamos, stow, kaip rodos, ant Ka-
 enaus Wiktor Ymanuelio Pusēs. Italiskiei Žmonēs,
 ewotilskai budami, Popieziū beje kaip jawo wyriaušiji
 eiti nigā aukštoje Garbeje laiko, ale swietiskūje Daly-
 prieš jie wisay ne nor po jo Waldzia, bet wijōs Ita-
 kad Suidraugawojime stowēti, o todel ir anšai Už-
 omisudimas, wiokiū Ceirungū skaityti, menkay tą maczy.
 taucziau koznas Katiliks, kuršai hitam Uzdraudimui ne
 webūjes, toktai turēs spawēdaudams jawo Kunigui kaip
 kšiej Grieką iššpazinti ir uš tai Pakutas kentēti.

— Musū Zalnieriei iš Francuzijōs pargryždami
 p tū wisokiū štukungū kaip ir triudnū Pasafojimū Na-
 apin parsineše. Wiens štukungū yra ir sekantys.
 suwt wiendōs Wietōs rado Musiskiei Kapą su prastu
 Sdiniu Krištru, ant kurio tie Žodziei francuziskay
 Priešyti stowėjo: „Czion ilšis trys geri Kamarotai.“
 lowp potam po naujey nusidawusio Susimūšimo dau-
 ūnūs gerū Kamarotū reikėjo pakawoti ir fitur Talspōs

ne buwo, tay Musiskiei pamisljo, šwieziei pūlusūšius
 prie anū triju palaidoti. Bet tujū Kapą atkaidami jie
 su Nusidomyjimu ale ir su dziaugiminga Szironi czion
 tris Baczfas gražaus ir Stanaus Wyno be gūlint rado,
 kuri jie tarp sawēs ant Szirmentū suwartojo.

— Apie Weluwos žiometinē Arklū Turgu
 Ceitungoje pasafojama, kad tasai taipojau kaip ir musū
 Karaliaucziškis didēy menkas buwēs. Gerū Arklū
 mažay ten buwo matyti, o Pirtejū dar mažiaus.

— Bradzioje Julijaus Menesio parneše Ceitungos
 iš Dyrutēs tą Zinią, kad tenay daug Lntaus pūle
 ir Syki lyg Debesis plyhūsi. Iwanas iš to pasida-
 resis Szienams Dsrōs Lankose daug Iškādōs padarēs.

— Iš Mozurū Miestelio Rein sekantys triud-
 nas Nusirikimas pasafojams. Awis nekurio Dwarpo-
 nio Szpirdingū Mareje be trenkant wiena Merga didēy
 bautšti išūrode. Ji ne dryso su Awimi giliaus i
 Wandeni eiti ir wis tik ant Seklumōs pasilikto. Tok-
 tai matydams Dwarponis wienam Jaunikaicziui pa-
 liepe, aną Mergą nusitwērēs toliaus i Gulina bra-
 dinti. Tam toktai be darant tarp Trenkancziujū daug
 Žūto ir Kryštawimo buwo, kaip su wienu Sykiu
 anūdu buwo Wandenyje prapūlusū, ir tik antraję
 Dieną Žmonēs jū Lawonus drintay juškabinūšus
 Wandenyje rado. Ak, kad ben Syki tokiōs beprotiš-
 kos Szukos ir tokie durni priegadingi Šukawimai liau-
 tus, kurie hitam Žmogui ar Gynasti arba ir nors
 Sweikatą patroyti gal.

— Gzi Metą Meijo Menesis imanytinay šal-
 tas buwo, o todel Žmonēs mislyjo, kad dėl to Kir-
 meles ant Medziū bey Daržowjū ši Met ne tarp-
 jencziōs. Ale tacziau iš šen bey ten gannam patirti,
 kad tū Kirmeliū šę Wasarą Daugybe pasidariusi, kuri
 jau daug Iškādōs išprowhjuš.

— Kammandiers wisū musū Waitkū dabar dar
 Francuzijoje stowincziujū yra Gendrolius Mantetife-
 lis, kuršai pirm Karui prasidedant ficzion Karalkau-
 cziuje stowēdams musū Prūsū Prowincōs pirmaji Ar-
 mētorą kamandierawo. Tasai pirm Triumpo prie
 Francuzijōs Waldono Wersaljēs Mieste apšilanke, su
 jūmi ši bey tą reikalingą Daitą jušnekēti norēdams.
 Tjers hitą Sweczią su didziausia Garbe priēme, jam
 puikiū Wezimū ir aukštū Ponū ant Pasweinikimo ir
 Baršigabenimo toli priešais atsiwdams. Kas czion
 jušnekēta, mes berods ne žinom, ale tiek girdim, su tām
 yra musū Waldzia wisay pakajinga, ogi ir heip Tjē-
 ro Waldzia prieš mus wisay taip elgias, kad nieko
 ne Reikals prieš tą gostis. Ogi Francuzū Ceitunaoms
 dabar ir priakyta, kad jos minau Žmonēs prieš Pru-
 sus bey Wokteriją toliaus ne firšitu. Tangi regima,
 kad Francuzū dabarnyškēzioji Waldzia norinti su mumis
 Pakaju wiernay laikyti.

Switas už Dowanas.

Manėpi iš Naujo atsiunte:

1) Pons Wylkups Ologau iš Tilžės ant Ewang. Pas. tarp Pagonū iš savo Tilžės Lietuwininkū Parapijės Metūse 1870 bey 1871 surinkęs: 50 Doreliū 19 Sgr. 6 Pf., iš Piktupėnū Parapijės prisiusta gamės 28 Drl. 21 Sgr., tai iš Wišo 79 Doreliei 10 Sgr. 6 Pf.

2) Pons Kunigs Passarge iš Saugū ant Ewang. Pasunt. 17 Drl. 28 Sgr. 3 Pf.

3) Moteriska Szirdis ficzion pat man idawe ant Euro-nytyjū 10 Sgr.

4) Garbinga Sesū M. R. iš L. ficzion dėl Sweifatėlės apstankydama ant Ewang. Prapl. 1 Drl., ant Spitolės 1 Drl., ant Neregincziujū 1 Drl.

5) Pons Kunigs Werner iš Jses, iš savo Parapijės surinkęs ant Neregincziujū Buto 8 Drl. 10 Sgr. — ant Ewang. Pasunt. tarp Pagonū 39 Drl. 10 Sgr. — ant musū Spitolės 8 Drl. 5 Sgr. — ant Mielasird. Rigonbucio 25 Sgr. — ant Siratū Buto Brietulei 4 Drl. 10 Sgr. — ant iš lmo Jšėjusijū 10 Sgr. Ogi fitas Pons Kun. ypacziy tam Pasuntinystės Brieteliui iš Towės Kiemo širdingay dėlamoj, kūrė Ewangelijos Pasunt. Darbui wienū Eptiu 10 Drl. apierawojęs.

6) Pons Kunigs Müllner iš Piktupėnū nū D. D. J. ant Ewang. 2 Drl.

7) Pons Kunigs Laudien iš Lauffargiū ant Ewang. surinkęs 2 Drl. 6 Sgr.

8) Pons Kunigs Harner iš Dowilū ang Ewang. Pas. surinkęs 1 Drl. 28 Sgr.

9) Pons Kun. Ebel iš Kacyziū ant Pagonū 5 Drl. 18 Sgr., ant Spitolės 15 Sgr.

10) Moteriska Szirdis man ficzion prie Bažnyczios idawe ant ant Neregincziujū tarp Spitolininkū 10 Sgr. — ant Pasunt. 10 Sgr.

11) Jiziliers D. nū 3. Granit. Ragimento iš Francuzijos atsiunte man kaip Defawonės Apiera Wiespacziui, kad jis ji tarp tiek daug Priegabū sweika islaikęs, ant Pasunt. Darbo tarp Pagonū 1 Drl., ant Pas. Darbo tarp Jybiū 15 Sgr., ant Wargdieniū 15 Sgr., ant Euronytyjū 1 Drl.

12) Brolis M. R. iš Mateacziū labay stropsey tarp Brolū ant Ewangelijos Darbo Dowanū rinkdams, jau Meijo Mėnėsyje 20 Drl., potam Junijaus Mėnėsyje 30 Drl. o dabar wėl šwieziy 5 Drl.

13) K. M. iš Brysterort 15 Sgr. ant Ewang. Pas., o 15 Sgr. ant Raifū ir Lofū.

Dar ne wiffas.

Upsafymas dėl Szarkio Rnygū.

Ezio Mėto Keleiwij Num. 25, ant Raifko 61, buvo dėl Jono Pridrikio Szarkio Maldū ir Giesmū Rnygū sahyta, kad jos iki Welhyfū šio Mėto gatawōs bus. Alie kadangi Pons Drukorus Jons Reylenderis Tilžėj, dides Francuzū Rnyges dėley, sawo Drukorijs ant Drukawojimo Darbo ne gana Jmoniū turėjo, tay tas Pažadėjims ne galėjo buti išpilyhtas. Bet dabar bus tos Rnygos wėlaufey po feturū Nebėlu pas Pong Drukoru Reylenderi Tilžėj, ir pas wisus Rnygininkus Lietuwoj pirkti gaunamos. Toktai aš wiffems Lietuwininkams apsakau, jiems dides wėlyhdams, fitas labay

naudingas Rnygas saw nuspirkt. Jos yra ant graziaw balto Popieraus aikšey drukawotos, ir priegtam dar su grejis Abrozais arba Zenklais isgrozintos.

Jr mano lietuwickosios Kalendros fitam Mėtui, yra pas Reylenderi Tilžėj drukawojamos, ir bus pas wisus Lietuwoj Rnygininkus pardūdamos.

Ober, Eifulus, Ragainės Parapijoj, 8ta Juli 1871.

Turgis Mėskatis, Drokitojis.**U p s a f y m a i.**

!! Gers Pamokinims !!
Audziamū Bumbuliū bey audziamū Wilnū wis geriaufsey ir pigiaufsey perkama Tilžėje pr

F. W. Schäfer,

Wofėcziū Ulyczioje Num. 14, ties pat Pono Wexterio Apteika.

Pigus Jšpardawimas Medziu bey Malkos Taworū.

Greitay tuštinti norint bus ant Maluno Pleciaus Pona Poblech Rusnėje sekantiējie Pusiiū bey Eglū Medziū bey Malkū Taworai pigiaufsey pardūti:

Jlgos ir triumpos Lentos Grindims, Braklentės, Bra plankės, Plankgaliei ir Lent-arba Grindgaliei. Taipjau czigul dar kofia 50 Kapū Szwortū, wyriaufsey Budawojim tinkancziū. Toliaus: 20 Alkeiniū pušiniū, 3 Pėdū ilg. Rastgaliū, labjauufsey Brangwyno bey Plytū Degimams tinkancziū.

Kofi imanyting Dalhyką perkant Prekios dar daugiau bus numazintos.

Rusnėje Julijaus Mėnėsyje 1871.

S. A. Schulz.**X Preke Karaliaucziuje 22. Juliju.**

Ant Turgaus Jawū mentay pareit. Kwicziei 88—98 Sgr. Rugiei 50—59 Sgr. Wicziei, did., 45—48 Sgr. Wicziei, maj., 44—46 Sgr. Awijos 30—35 Sgr. Jirniei, rain., 60—70 Sgr. Jirniei, balt., 55—60 Sgr. Rputes 26—30 Sgr. Szienis 26—30 Sgr. už Ger Sziaudai 12—14 Sgr. Swiestas 8 Sgr. už Swar Kiaufiei 5½ Sgr. Mandelis.

X U p s i s a f y m a s.

Škišiol aš tiems musū Broliams Lietuwininkams Žalnieriams Francuzijoje stowintiemsiems, kurie man to paprašę buvo, ten kozną Numeri Keleiwjo nusistocziau. Bet dabar jau daug tū yra Namūn parleisfeli Keli hitū Parleisfuzū yra man atrašę, kad jie dabar jau Namūn pargryžę, titi ne. Taygi dabar ne žindams, kam siusti, kam ne, aš dabar jau wisay ne galėsiu Keleiwjū i Francuziją siusti. Kurs ten ir toliau dar hito Laifko gauti meishya, tur todėl iš Nauj manėp atrašyti. Pamokitit apie tai koznas jau Francuzijoje stowincziūsius Brietelius.